

Îți amintești...

Camelia Ardelean

Îți amintești când surâdeam, vibrând pe sub arcușul magic,
Ne agățam de-un fir ascuns, desprins de asfințitul tragic,
Sau ne-mbătam cu flori de câmp și ne pierdeam de vechi regrete -
Parfum de maci pe-obrazul stâng, iar pe cel drept, de margarete?

Îți amintești? Ne strecuram pe a splendorii strâmtă ușă,
Mă scufundam în ochii tăi, ascunși sub bucla-ți jucăușă.
În orizontul meu tăcut, erai și cer, erai și mare,
Puteam să comprimăm în vis chiar cea mai mare depărtare.

Peste cuvinte mai cerneam, din când în când, câte-o tăcere,
Printre secunde se-nălțau fiorii unici de plăcere,
Ne întâlneam, doi muritori, timizi, cu timpul din răscruce,
Îi mai cerșeam încă-un minut în infinitul ce seduce.

Prin amăgiri, debusolați, ne rătăceam cu pași noptatici,
Refugiați, apoi, în noi, ratam un răsărit, apatici.
Azi încercăm, cu-același zel, să rețrăim o amintire -
Voalată e în nori târzii, în scurta noastră pribegire...

(din volumul "Pasiune", Editura Inspirescu, Satu-Mare, 2015)